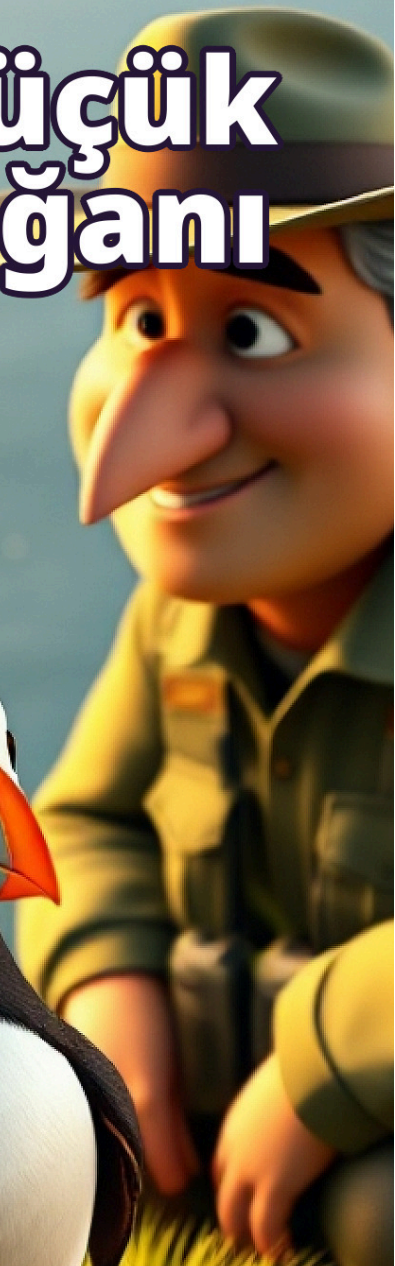

Oğlan ve Küçük Deniz Papağanı

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Deniz Papağanı

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı, oğlan sarı yağmurluğunu ve mavi lastik çizmelerini giydi. Sınıfıyla birlikte kıyı koruma alanını ziyaret ediyordu. Çantasında çizim yapmak için kalemler ve kâğıt vardı. Heyecan verici bir şey görmeyi umuyordu. Hava tuz ve yosun kokuyordu, dalgalar kayalıkların altında usulca çarpıyordu. Koruma alanı deniz kuşlarıyla dolu özel bir yerd.

Yeşil üniformalı ve geniş kenarlı şapkalı uzun boylu bir korucu çocukları karşıladı. Onlara bir harita gösterdi ve kayalıkları işaret etti. "Burası bir deniz kuşu koruma alanı," dedi. "Birçok kuş yavrularını büyötmek için buraya gelir." Oğlan kayalıklara baktı ve orada hangi kuşların yaşadığını merak etti. Korucu gülümsedi ve onları bir patika boyunca yürüttü.

Ođlan imenlerin zerinde paytak paytak yryen kk bir deniz papađanı grd. Siyah beyaz tyleri, parlak turuncu bir gagası ve yuvarlak koyu gzleri vardı. Deniz papađanı gagasında bir imen yaprađı taşıyordu. "Merhaba, kk deniz papađanı!" diye fısıldadı ođlan. Deniz papađanı bađını yana eđdi ve paytak paytak yaklađtı. Ođlanın gzleri sevinle kocaman aıldı.

"Bu bir deniz papağanı," dedi korucu, yanına diz çökerek. "Deniz papağanları deniz kuşlarıdır. Yuvalarını yapmak için yumuşak toprağa çukur kazarlar." Kumlu bir tümseği işaret etti. "Kazmak için gagalarını ve ayaklarını kullanırlar. Sonra içine bir yumurta bırakırlar." Oğlan deniz papağanının bir deliğe girip kayboluşunu izledi. "Demek burası onların yuva çukuru," dedi.

Korucu başını salladı. "Deniz papağanları her yıl aynı çukura geri döner. Yavrularını büyütmek için güvenli yerlere ihtiyaçları var." Oğlan deniz papağanlarının küçük balıklar yediğini ve hayatlarının çoğunu denizde geçirdiğini öğrendi. Ama ilkbaharda yuva yapmak için karaya gelirler. "Yaşam alanları korunmalı," dedi korucu. Oğlan daha fazlasını öğrenmek istedi.

Oğlan deniz papağanının bir çukura doğru paytak paytak yürüyüşünü izledi. Deniz papağanı içeri daldı, sonra gagası çimen dolu olarak çıktı. Yuvasını rahat ettirmekle meşguldü. Oğlan kıkırdadı. "Sen çalışkan birisin!" dedi. Deniz papağanı yuvarlak gözlerini kırptı ve yeniden paytak paytak yürüyüp gitti. Oğlan küçük deniz kuşunu izlemeyi çok sevdi.

Aniden bir grup ziyaretçi patikadan çıktı. Yuva çukurlarının yakınına bastılar ve deniz papağanları korktu. Bazıları tüylerini kabartıp deliklerine kaçtı. "Lütfen patikada kalın!" diye seslendi korucu. "Yuvalama alanları hassastır." Oğlan deniz papağanlarının ne kadar sessiz ve güvenli yerlere ihtiyacı olduğunu gördü. Yardım etmek istedi.

Oğlanın bir fikri vardı. "Tabelalar yapabilirim!" dedi. "İnsanlara patikalarda kalmalarını ve yuvalama alanlarından uzak durmalarını söyleyen neşeli tabelalar." Korucu ellerini çırpı. "Bu harika bir fikir!" dedi. "Deniz papağanlarını korumak için daha çok tabelaya ihtiyacımız var." Oğlan çantasını açtı ve kalemlerini çıkardı.

Oğlan bir banka oturdu ve büyük, parlak bir tabela çizdi. Üzerinde konuşma balonu olan bir deniz papağanı vardı: "Lütfen patikada kalın!" Sarı, yeşil ve mavi kullandı. İçinde yumurta olan bir yuva çizdi ve "Çukurlardan uzak durun" yazdı. Çalışırken aralıklı dişli gülümsemesi büyüdü. Her tabela neşeli ve anlaşılırdı.

Korucu ahşap kazıklar getirdi ve tabelaları yerleştirmesine yardım etti. Onları ziyaretçilerin görebileceği patika boyunca koydular. "Bu tabelalar herkese dikkatli olmalarını hatırlatacak," dedi korucu. Oğlan bir tokmakla bir kazığı çaktı. Küçük deniz papağanı sanki teşekkür eder gibi paytak paytak yanlarından geçti. Oğlan gurur duydu.

Kısa süre sonra ziyaretçiler tabelaları okuyup gülümsedi. "Ne güzel bir fikir!" dedi bir kadın. "Patıkada kalacağız." Deniz papağanları yeniden çukurlarından çıktı. Paytak paytak yürüdüler, kazdılar ve çimen taşıdılar. Oğlan küçük deniz papağanının iş başında olduğunu izledi. Korucu omzuna dokundu. "Gerçekten bir fark yarattın," dedi.

Oğlan yazın koruma alanını yeniden ziyaret etti. Küçük deniz papağanını minik bir yavruyla gördü! Yavrunun kabarık gri tüyleri ve minik turuncu bir gagası vardı. "Bir yavru büyötmüşler!" diye sevindi oğlan. Korucu tabelaların yuvalama alanlarını güvende tutmaya yardımcı olduğunu anlattı. Deniz papağanı ailesi gelişıyordu. Oğlanın içi sevinçle doldu.

Oğlan deniz kuşlarını ve yuvalarını korumaya yardım ettiğini biliyordu. Sınıfıyla daha çok tabela yaptı. Deniz papağanları ve yavrular çizip "Lütfen sessiz olun—yuvalama alanı!" gibi mesajlar yazdılar. Korucu onları koruma alanının her yerine astı. Herkes neşeli tabelaları çok sevdi. Deniz papağanları huzur içinde yuva yaptı. Oğlan işiyle gurur duyarak gülümsedi.

Son ziyaretinde oğlan kayalığın üzerinde durdu ve deniz papağanlarının denize doğru uçuşunu izledi. Turuncu gagaları güneş ışığında parlıyordu. Küçük deniz papağanı paytak paytak yanına geldi ve yanında durdu. "Burada güvendesin," dedi oğlan. Koruma alanının korunan bir yuva olduğunu bilmek onu mutlu etti. Deniz papağanı başını sallar gibiydi.

Korucu oğlana "Koruma Alanı Yardımcısı" yazan bir rozet verdi. Onu sarı yağmurluğuna gururla taktı. "Unutma," dedi korucu, "deniz kuşlarının korunan yaşam alanlarına ihtiyacı var. Ve sen bunun gerçekleşmesine yardım ettin." Oğlan denize ve kayalıklara baktı. Doğaya her zaman özen göstereceğini biliyordu. Çantasında hâlâ daha çok tabela için hazır kalemler vardı.

Güneş batarken oğlan küçük deniz papağanına el sallayarak veda etti. "Gelecek ilkbaharda görüşürüz!" diye seslendi. Deniz papağanı kanatlarını çırttı ve çukuruna doğru paytak paytak yürüdü. Oğlan mutlu bir kalple eve yürüdü. Küçük ellerin bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Ve deniz papağanlarının her zaman güvenli bir yuvalama yeri olacaktı.